

DE GELOFSSTAPPEN VAN JAÏRUS

HJM Sales, 19-09-2015

Geliefde broeders en zusters, indien wij een zegening van onze Here Jezus Christus wensen te ontvangen, hebben wij geloof nodig. Aldus de woorden van Jezus Zelf in de bijbel in het evangelie van Markus, hoofdstuk 11, vers 24: *“Daarom zeg Ik u: Alle dingen, die gij biddende begeert, gelooft, dat gij ze ontvangen zult, en zij zullen u geworden.”*

Er was een persoon die heel goed had begrepen. Hij was een overste, een leider, in een synagoge en hij verlangde dat zijn lieve, maar doodzieke dochtertje zou worden genezen.

Volgens de Online Bible was het zijn taak om de (voor-)lezers en/of leraren in de synagoge uit te zoeken, de toespraken van de sprekers te controleren, en erop toe te zien dat alles met uiterlijke waardigheid plaats vond en in overeenstemming met het voorvaderlijk gebruik. Hij was dus niet de eerste de beste! Hij zag erop toe, dat zagezegd geen valse predikers kans kregen om mensen te verleiden met verkeerde leerstellingen. Zijn naam luidde in het Nederlands *Jaïrus*, maar volgens de Griekse grondtekst *laeiros*. Deze naam was van Hebreeuwse oorsprong en heeft juist in deze context een geweldige betekenis, namelijk *“God verlicht hem”*. Juist in de belangrijke taken die hij in de synagoge moest verrichten, was verlichting en hulp van God immers onontbeerlijk. Hoe zou hij anders valse predikers kunnen onderscheiden van de goede? Daarvoor was toch onderscheiding des geestes noodzakelijk?

We lezen het verhaal over Jaïrus, dat werd onderbroken door een andere gebeurtenis, in het evangelie van Markus, hoofdstuk 5, de verzen 21-24 en 35-42: *“En als Jezus wederom in het schip overgevaren was aan de andere zijde, vergaderde een grote schare bij Hem; en Hij was bij de zee. En ziet, er kwam een van de oversten der synagoge, met name Jairus; en Hem ziende, viel hij aan Zijn voeten, En bad Hem zeer, zeggende: Mijn dochtertje is in haar uiterste; ik bid U, dat Gij komt en de handen op haar legt, opdat zij behouden worde, en zij zal leven. En Hij ging met hem; en een grote schare volgde Hem, en zij verdrongen Hem....
.....Terwijl Hij nog sprak, kwamen enigen van het huis des oversten der synagoge, zeggende: Uw dochter is gestorven; wat zijt gij den Meester nog moeilijk? En Jezus, terstond gehoord hebbende het woord, dat er gesproken werd, zeide tot den overste der synagoge: Vrees niet; geloof alleenlijk. En Hij liet niemand toe Hem te volgen, dan Petrus, en Jakobus, en Johannes, den broeder van Jakobus; En kwam in het huis des oversten der synagoge; en zag de beroerte en degenen, die zeer weenden en huilden. En ingegaan zijnde, zeide Hij tot hen: Wat maakt gij beroerte, en wat weent gij? Het kind is niet gestorven, maar het slaapt. En zij belachten Hem; maar Hij, als Hij hen allen had uitgedreven, nam bij Zich den vader en de moeder des kinds, en degenen die met Hem waren, en ging binnen waar het kind lag. En Hij vatte de hand des kinds en zeide tot haar: Talitha kumi! hetwelk is, zijnde overgezet: Gij dochtertje (Ik zeg u), sta op. En terstond stond het dochtertje op, en wandelde; want het was twaalf jaren oud; en zij ontzetten zich met grote ontzetting.”*

Dit schriftgedeelte spreekt eigenlijk reeds voor zich. Jaïrus geloofde in Jezus, waarna Jezus op grond van dit geloof zijn kleine meid genas. Maar het is goed om toch eens exact de opeenvolgende geloofsstappen van Jaïrus op een rijtje te zetten.

1. Jaïrus had over Jezus gehoord en Hem niet op voorhand afgewezen, zoals juist in onze tijd veel mensen doen. Zij horen de Naam van Jezus en willen niet meer luisteren. Echter krijgen bij hen wel allerlei duistere praktijken volop gehoor. Jaïrus had gehoord over de geweldige wonderen die Jezus deed. Wellicht had Jaïrus zelfs een prediking van Jezus ergens in een synagoge of elders beluisterd. Jaïrus had Jezus gewogen en niet verworpen. God had zijn verstand verlicht: *“Dit is Jezus, Mijn geliefde Zoon, de Messias, jouw Heiland”*, waarna in zijn hart een pril geloof kon gaan groeien.
2. Jaïrus was gaan nadenken over de dingen die Jezus deed en die in verband gebracht met Zijn grootheid, dat Hij de beloofde Messias was. Want dán kon Hij zeer zeker ook zijn dochtertje genezen. Jaïrus' geloof begon te groeien en vaste vormen aan te nemen.

3. Toen dat geloof voldoende groot was geworden en zijn hart gereed en voorbereid, nam hij het besluit om Jezus op te gaan zoeken. Hij had ook nagedacht over de woorden die hij tot Jezus zou spreken, want hij had ontdekt dat Jezus genas door handoplegging op grond van geloof. Hij wist precies wat hij zou gaan zeggen.
4. Jaïrus handelde ook! Hij ging in geloof daadwerkelijk naar Jezus toe en sprak zijn verzoek uit eveneens in een vast geloof! Neen, hij smeekte zelfs: *“Heer, mijn dochtertje is erg ziek. Gaat U alstublieft met mij mee en leg Uw handen op haar. Dan zal zij gezond en behouden worden en zij zal leven”*.
5. Jaïrus kende zijn plaats. Hij was dan wel een hooggeplaatst man, maar hij viel neer aan de voeten van Jezus en erkende dat Jezus een veel en veel hogere positie bekleedde.
6. Toen de aanvallen van de ongelovige mensen kwamen (uiteraard door satan ingegeven), dat zijn dochtertje reeds was gestorven, liet Jaïrus zich niet afleiden. Hij bleef overeind staan in geloof met hulp van Jezus, óók toen Jezus en uiteraard hijzelf door de mensen werden uitgelachen. Jaïrus liet geen vrees en ongelof in zijn hart toe en reinigde zijn huis van alle ongelovige mensen. Deze moesten zijn huis verlaten.

En prijst God, Jezus verhoorde vervolgens zijn smeekbede en genas zijn dochtertje.

Geliefde broeders en zusters, opnieuw leert God Woord ons een geweldige les. Willen wij door God gezegend worden? Willen wij door Hem genezen worden? Dan is ons geloof de sleutel. Wijs niet op voorhand het Evangelie af. Geloof in Jezus en denk erover na. Geef het geloof de kans om te groeien en bereid het hart voor. Besef dat wij als nietige mensen te maken hebben met de Allerhoogste. Handel vervolgens in geloof en ga in alle nederigheid in gebed naar Hem toe. En laat dat geloof niet wegroven. Dan zal het wonder geschieden.

Moge de Heiland u en mij deze week zegenen. Amen.